

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 1–7 decyzji w całości lub w części lub
- obniżenie grzywien nałożonych w art. 5 decyzji, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dokonanie kontroli legalności i stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 263 i art. 261 TFUE oraz art. 31 rozporządzenia nr 1/2003, decyzji Komisji C(2010) 7694 wersja ostateczna z dnia 9 listopada 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE, art. 53 porozumienia EOG i art. 8 porozumienia między Konfederacją Szwajcarską a Wspólnotą Europejską w sprawie transportu lotniczego (Sprawa COMP/39.258 — Lotniczy przewóz towarów) skierowanej do Martinair Holland N.V. oraz, tytułem żądania ewentualnego, obniżenie nałożonej grzywiny.

W uzasadnieniu skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Po pierwsze skarżąca zarzuca, że:

- Komisja uchybiła obowiązkowi uzasadnienia ciężacemu na niej na podstawie art. 296 TFUE i art. 41 Karty (prawo do dobrej administracji) ze względu na to, że nie jest możliwe ustalenie na podstawie decyzji charakteru i zakresu naruszenia (naruszeń); z jednej strony sentencja decyzji wyraźnie wskazuje cztery (prawdopodobnie jednolite i ciągłe) naruszenia dotyczące odmiennych grup adresatów, różnych okresów i szlaków geograficznych. Z drugiej strony uzasadnienie nie jest oparte na żadnym z tych czterech szczegółowych naruszeń ani się do nich nie odnosi;

- w zakresie w jakim Sąd nie może w pełni dokonać kontroli legalności uzasadnienia decyzji z powodu braku (wystarczająco jasnego) rozumowania, Komisja naruszyła podstawowe uprawnienia procesowe skarżącej; w szczególności skarżąca podnosi, że decyzja narusza prawo do dobrej administracji; prawo do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu oraz domniemanie niewinności i prawa do obrony zgodnie z art. 41, 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

2) Po drugie skarżąca zarzuca, że Komisja popełniła oczywiste błędy w ocenie przy ustalaniu grzywiny z naruszeniem rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien oraz naruszyła zasady proporcjonalności, równości traktowania i obowiązek uzasadnienia niezgodnie z art. 41 i 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 296 TFUE oraz innymi podstawowymi zasadami prawa UE. W tym względzie skarżąca twierdzi, że:

- po pierwsze Komisja popełniła oczywiste błędy w ocenie naruszając wytyczne w sprawie metody ustalania

grzywien oraz zasady proporcjonalności i równości traktowania wliczając obrót związany ze stawkami i lotami z powrotem przy obliczaniu wartości sprzedaży;

- po drugie Komisja popełniła oczywiste błędy w ocenie wagi naruszenia uchybiając rozporządzeniu nr 1/2003, wytycznym w sprawie metody ustalania grzywien oraz zasadom proporcjonalności;
- po trzecie Komisja naruszyła rozporządzenie nr 1/2003, wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien oraz zasadę proporcjonalności uwzględniając uregulowania prawne jako okoliczność łagodzącą w celu obniżenia grzywiny tylko o 15 %;
- po czwarte Komisja naruszyła ciężący na niej obowiązek uzasadnienia w odniesieniu do obliczenia grzywiny niezgodnie z art. 296 TFUE i art. 41 Karty.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003 L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2011 r. — Omnis Group przeciwko Komisji

(Sprawa T-74/11)

(2011/C 95/16)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Omnis Group Srl (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat D.-A.-F. Tarara)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- dopuszczenie niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 1 grudnia 2010 r. w sprawie COMP/39.784 — Omnis/Microsoft;
- nakazanie podjęcia przez pozwaną rozstrzygnięcia w tej sprawie;
- posiłkowo rozstrzygnięcie tej sprawy przez Sąd i uwzględnienie skargi zgłoszonej przez skarżącą do Komisji.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi w skardze o stwierdzenie na podstawie art. 263 TFUE nieważności decyzji pozwanej z dnia 1 grudnia 2010 r. w sprawie COMP/39.784 — Omnis/Microsoft, którą oddalona została jej skarga do Komisji na rzekomo antykonkurencyjne zachowanie Microsoft.

Skarżąca opiera skargę na następujących zarzutach:

- 1) Po pierwsze, odmowa zbadania przez pozwaną nadużyć Microsoft na rynku EAS/ERP (Enterprise Application Software/Enterprise Resource Planning) pozbawiona jest uzasadnienia.
- 2) Po drugie, pozwana nieprawidłowo oceniła znaczenie tej sprawy i w ten sposób doszła do bezzasadnego i sprzecznego z prawem wniosku, że problematyka podniesiona przez skarżącą nie ma znaczenia dla UE.
- 3) Po trzecie, decyzja pozwanej o nierozpatrywaniu zgłoszonej do niej skargi jest bezzasadna i sprzeczna z prawem, gdyż narusza prawa skarżącej.
- 4) Po czwarte, decyzja pozwanej została przyjęta, pomimo że nie zostały przedłożone dokumenty na dowód twierdzeń Microsoft, wobec czego antykonkurencyjne zachowanie, którego dotyczy skarga do Komisji, trwa nadal z powodu tej decyzji, co hamuje rozwój skarżącej.

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2011 r. — Truvo Belgium przeciwko OHIM — AOL (TRUVO)

(Sprawa T-77/11)

(2011/C 95/17)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Truvo Belgium (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciel: adwokat O.F.A.W. van Haperen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: AOL LLC (Dulles, Stany Zjednoczone)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 7 listopada 2010 r. w sprawie R 923/2009-2 i
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „TRUVO” dla towarów i usług należących do klas 9, 16, 35, 38, 41 i 42 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5560099

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: rejestracja wspólnotowego znaku towarowego nr 4756169 dotycząca graficznego znaku towarowego „TRUVEO” dla usług należących do klasy 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do wszystkich spornych usług należących do klas 38 i 42 i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w odniesieniu do wszystkich spornych usług

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Skarżąca uważa, że zaskarżona decyzja narusza art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009, jak również nie zawiera odpowiedniego uzasadnienia, względnie w inny sposób uchybia wymogom europejskich procedur prawnych, jako że Izba Odwoławcza popełniła błąd (i) w ramach porównania usług (ii) w ramach porównania oznaczeń (iii) w ramach ich oceny z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców oraz (iv) w ramach dokonanej przez siebie oceny prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2011 r. — Bamba przeciwko Radzie

(Sprawa T-86/11)

(2011/C 95/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nadjany Bamba (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: adwokat P. Haïk)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- orzeczenie, że skarga N. BAMBY jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 560/2005 nakładającego określone szczególnie środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej — w części dotyczącej skarżącej;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2010/656/WPZiB przedłużającej obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej — w części dotyczącej skarżącej;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania na podstawie art. 87 i 91 regulaminu postępowania przed Sądem